

## Arrest

nr. 280 600 van 23 november 2022  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE  
Wijngaardlaan 39  
2900 SCHOTEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 22 juni 2022, tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 24 december 2019 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Op 22 juni 2021 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Het beroep tegen deze beslissing werd verworpen bij arrest met nummer 263 062 van 27 oktober 2021.

Verzoeker diende op 23 december 2021 een nieuwe aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Op 22 juni 2022 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

**"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN  
MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN**

*In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 691er1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 23.12.2021 werd ingediend door:*

*[...]*

*om de volgende reden geweigerd:*

*De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.*

*Betrokkene vroeg op 23.12.2021 gezinshereniging aan met zijn aangehaalde feitelijke partner, zijnde H.E.H., van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer [...], op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980.*

*Betrokkene diende een gelijkaardige aanvraag in op 24.12.2019. Op 19.05.2020 weigerde de bevoegde gemeente deze aanvraag middels een bijlage 20. Betrokkene stelde beroep in tegen deze beslissing en haalde zijn gelijk bij de RW. Op 22.06.2021 besliste de DVZ om de aanvraag van betrokkene alsnog te weigeren. Deze beslissing werd op dezelfde datum aangetekend door de gemeente verstuurd. Betrokkene stelde ook tegen deze beslissing beroep in bij de RW. In zijn arrest n°263 062 (dd.27.10.2021) bevestigde de RW de door de DVZ genomen beslissing. Het arrest van de RW werd op 4.11.2021 aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie betekend. Op 23.12.2021 diende betrokkene onderhavige aanvraag in, zich daarbij opnieuw beroepend op artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980.*

*Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie'.*

*Op 25.10.2019 traden betrokkenen in het huwelijk. Als bewijs van dit huwelijk werd een huwelijksakte voorgelegd, opgesteld te Marokko. Met het oog op de eventuele registratie van het huwelijk gebeurde een onderzoek door de Belgische gerechtelijke autoriteiten. De Procureur des Konings gaf terzake een negatief advies.*

*In diens negatief advies dd.06.04.2020 stelt de Procureur des Konings het volgende:*

*Mijn ambt is van oordeel dat er in casu sprake is van een schijnhuwelijk en verleent dan ook een negatief advies. Uit geheel van omstandigheden blijkt immers dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van de gehuwde.*

*Dit advies is onder meer gebaseerd op volgende elementen:*

**1. Voorafgaande procedures tot het verkrijgen van een verblijfsrecht in België**

*De heer T. heeft in het verleden reeds getracht een verblijfsrecht in België te bemachtigen door een procedure gezinshereniging op te starten met zijn Nederlandse broer T.N. Deze procedure is driemaal geweigerd door DVZ.*

*De heer T. tracht met andere woorden op twee manieren een verblijfsrecht in België/EU te bemachtigen. Mevrouw H. is in het verleden al tweemaal getrouwd (namelijk in 2002 (gescheiden in 2008) en in 2013 (gescheiden in 2017)) en zou naar eigen zeggen telkens geprobeerd hebben om de mannen naar Nederland te halen. Dit is er nooit van gekomen, aangezien de relaties stuk zijn gelopen.*

**2. Snelle gang van zaken**

*Partijen zijn aan elkaar gekoppeld door de familie (nicht) van de heer T. in augustus 2019. Partijen hebben elkaar nooit fysiek ontmoet voorafgaand aan hun ontmoetingsfeest. De heer T. was op dat ogenblik niet in het bezit van een geldig verblijfsdocument in België, waar nadien snel werk van is gemaakt.*

Op 25.10.2019 (en dus amper twee maanden nadat ze (telefonisch) met elkaar in contact werden gebracht) zijn partijen gehuwd in Marokko.

Partijen hebben voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van Turnhout verklaard dat ze ervoor gekozen hebben om in Marokko te trouwen, aangezien dit dan "rapper in orde" zou zijn. In België of in Nederlands zou dit een ingewikkelde en tijdrovende procedure zijn geweest.

De heer T. was zelf niet fysiek aanwezig op zijn huwelijksfeest in Marokko. Volgens zijn eigen verklaring omdat hij geen geldige papieren had en schrik had dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Marokko. Hij zou zijn vader een volmacht hebben gegeven teneinde het huwelijk in orde te brengen.

Partijen hebben nooit samen gewoond. Er hebben drie woonstcontroles plaatsgevonden in Turnhout, maar mevrouw H. kon nooit worden aangetroffen. Volgens de verklaring van de heer T. en mevrouw H. zijn ze uiteindelijk gaan samen wonen sedert 01.11.2019.

Meneer T. maakte volgens de verbalisanten een zenuwachtige indruk toe hij bevraagd werd over zijn huwelijk en de wijze waarop hij kennis gemaakt heeft met mevrouw H..

Uit het proces-verbaal kan afgeleid worden dat het hier om een gedwongen huwelijk gaat, vanuit het oogpunt van de heer T.

### 3. Tegenstrijdigheden

Partijen geven verschillende tijdstippen op wat betreft de dag dat ze besloten hebben om met elkaar te huwen. Volgens de heer T. zouden ze dit begin oktober hebben beslist, tijdens een telefonisch contact met elkaar. Volgens mevrouw H. zouden ze beslist hebben om te huwen een week voorafgaand aan hun verlovingsfeest. Partijen geven een verschillende datum op wat hun verlovingsfeest betreft. Volgens de heer T. vond het feest plaats op 20.10.2019. Mevrouw H. kan zich de exacte datum van het verlovingsfeest niet meer herinneren.

Volgens de heer T. zou hij mevrouw H. nooit via videochat gezien hebben, terwijl mevrouw H. het tegenovergestelde verklaarde.

### 4. België-route

Op 04.11.2019 kwam mevrouw H. zich melden bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Turnhout teneinde zich te laten inschrijven in Turnhout. De reden zou werkgerelateerd zijn. Mevrouw H. is echter een Nederlandse onderdaan van Marokkaanse afkomst.

### 5. Financiële afhankelijkheid

De heer T. is financieel volledig afhankelijk van mevrouw H.

Bij een feitelijk partnerschap in de zin van de vreemdelingenwet dient er, net zoals bij een huwelijk, sprake te zijn van een relatie met een duurzaam karakter. Dat is, gelet op het voorgaande, manifest niet het geval. Betrokkenen hebben niet de intentie om een duurzame levensgemeenschap op te bouwen, en misbruiken de procedure van feitelijk partnerschap louter om, via een andere weg, een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen, aldus tegen de finaliteit van de vreemdelingenwet in.

Betrokkene toont niet aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1,1° van de wet van 15.12.1980. De in het kader van de voorgelegde elementen (documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, ongedateerde foto's, attest OCMW, de vaccinatiekaart, onvertaalde chatgesprekken, de getuigenverklaringen) doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Het is volstrekt zinloos om gelijkaardige aanvragen, in functie van dezelfde referentiepersoon, te blijven indienen, daar deze nooit aanleiding kunnen geven tot het verkrijgen van het verblijfsrecht.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, evenmin van een probleem betreffende de gezondheid van betrokkene. Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het duurzame karakter van de aangehaalde feitelijke relatie werd niet afdoende aangetoond. Het staat beiden vrij zich elders te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun contacten zo in te richten dat de referentiepersoon in België verblijft en

*betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt”.*

## 2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

## 3. Onderzoek van het beroep

### 3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

#### *“3. De middelen — Gronden tot vernietiging*

*Schending van de materiële motiveringsplicht - Art. 62 Vw. en art 2 en 3 wet 03/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurlijke handelingen — onzorgvuldigheid bij het nemen van de beslissing - onredelijkheid bij het nemen van de beslissingen*

#### *Mbt de aanvragen gezinshereniging*

*Verzoeker heeft voorafgaand aan de laatste aanvraag gezinshereniging op 23/12/2021 op basis van art. 47/1,1° van de Wet van 15/12/1980 op 24/12/2019 nog een aanvraag gezinshereniging ingediend op dezelfde grond. Deze werd uiteindelijk geweigerd bij beslissing van de DVZ dd 22/06/2021, bevestigd bij Arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd 27/10/2021*

*Verzoeker diende vervolgens onderhavige aanvraag in met als referentiepersoon : zijn feitelijke partner; mevrouw H.E.H., Nederlandse*

*Conform artikel 47/3 van de Wet van 15/12/1980 dient verzoeker het bestaan te bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die hij wenst te begeleiden of bij wie hij zich wil voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie.*

*Verzoeker haalt aan dat hij op 25/10/2019 in Marokko in het huwelijk trad met mevrouw H.E.H.*

*Hij en zijn echtgenote wonen samen op het adres te [...].*

*De motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht leggen aan de DVZ de verplichting op om rekening te houden met alle elementen / documenten en bewijzen die werden meegedeeld door verzoeker.*

*De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 — en art 62 Vw. — verplichten de DVZ om in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op "afdoende wijze. Het afdoende karakter betekent dat de motivering pertinent moet zijn, duidelijk iets met de beslissing moet te maken hebben; dat ze draagkrachtig moet zijn; dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.*

*Verzoeker moet in de beslissing die hem aanbelangt, de motieven kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, om met kennis van zaken te kunnen uitmaken of het aangewezen is om de beslissing met een annulatie beroep te bestrijden.*

*Inzake is de beslissing ( bijlage 20 ) waartegen huidig beroep mbt tot het duurzaam karakter van de relatie gemotiveerd als volgt:*

*" Op 25/10/2019 traden betrokkenen in het huwelijk in Marokko. Als bewijs werd een huwelijksakte voorgelegd, opgesteld in Marokko. Met het oog op de eventuele registratie van het huwelijk gebeurde een onderzoek door de Belgische gerechtelijke autoriteiten. De Procureur des Konings gaf ter zake een negatief advies "*

*Er is volgens de Procureur sprake van een schijnhuwelijk:*

*Motieven :*

- voorgaande procedures tot het verkrijgen van een verblijfsrecht in België :*  
*de omstandigheid dat verzoeker voorgaande procedures heeft gevoerd om verblijfsrecht te bekomen, zegt niets over de duurzaamheid van zijn huidige relatie met mevrouw E.H.*
- snelle gang van zaken :*

- tegenstrijdigheden

- België — route : Mevrouw H.E.H. kan zich als EU-onderdaan inschrijven in België. De allusie dat zij van Marokkaanse origine is, kan enkel als sfeermakerij aangezien worden en heeft geen enkele relevantie.

- financiële afhankelijkheid : zolang verzoeker niet over de nodige verblijfsdocumenten beschikt, blijft hij financieel afhankelijk van zijn echtgenote.

Uit de omstandigheid dat vastgesteld wordt, dat verzoeker " volledig afhankelijk is van mevrouw H." volgt onweerlegbaar dat zij een vorm van een duurzame relatie hebben daar verzoeker zonder zijn echtgenote niet kan voorzien in zijn levensonderhoud.

Er kan alleen maar vastgesteld worden dat in casu voldaan is aan de voorwaarde van artikel 47/3 van de Wet van 15 december 1980.

Partijen moeten aantonen dat zij op een of andere wijze een duurzame relatie hebben. Zij moeten niet aantonen dat zij werkelijk een huwelijksrelatie hebben. Deze voorwaarde, die een striktere toepassing van de wettelijke bepaling als gevolg heeft, toevoegen aan de wettelijke bepaling van art 74/3, is onwettig.

De gemachtigde van de Staatssecretaris ging dan ook onzorgvuldig te werk; door zijn beslissing alleen te steunen op het negatieve advies van de Procureur des Konings inzake het onderzoek naar een eventueel schijnhuwelijk.

Er werd geen enkel onderzoek gedaan naar het al dan niet bestaan van "het duurzaam karakter van de relatie" in deze in van artikel 47/3 Wet van 15/12/1980.

De vaststelling dat verzoeker financieel afhankelijk is van de referentiepersoon ; duidt wel degelijk op het bestaan van een duurzame relatie.

Verzoeker onderneemt thans de nodige stappen bij de Rechtbank van eerste aanleg, afdeling familierechtbank om de procedure in erkenning van het Marokkaanse huwelijk op te starten.

Het is dan aan de rechtbank om te oordelen of het in casu het huwelijk al dan niet kan erkend worden.

De partijen en de dienst vreemdelingenzaken zullen zich moeten neerleggen bij een eindbeslissing van de rechtbank.

Op dit ogenblik is het derhalve voorbarig om de relatie van partijen als niet duurzaam te bestempelen. Door dit wel te doen loopt de dienst vreemdelingenzaken vooruit op een rechterlijke beslissing.

Het advies van de procureur des Konings heeft immers slechts de waarde van een advies en heeft geen enkele bindende kracht.

Verzoeker kan op basis van deze onzorgvuldige motivering, onmogelijk uitmaken of de beslissing met recht en rede genomen werd en of een zorgvuldige/juiste lezing van de aangebrachte elementen en documenten niet tot een andere beslissing zou geleid hebben.

De zorgvuldigheidsnorm legt uiteraard de verplichting op alle elementen van de zaak grondig te beoordelen.

Deze beoordeling zal in casu gedaan worden door de bevoegde rechtbank.

Tot zover ligt geen grondige beoordeling voor , minstens kan er niet uitgemaakt worden op basis van de typebeoordeling of de DVZ wel degelijk rekening hield met de meegedeelde documenten.

DVZ blijft bij een algemene - niet verder uitgewerkte motivering — zodat verzoeker onmogelijk kan beoordelen waarom de door hem meegedeelde documenten onvoldoende waren / minstens of welke documenten hij zou moeten meedelen, die wel voldoe

De beslissing is onvoldoende gemotiveerd, werd onzorgvuldig genomen en is bijgevolg ook onredelijk te noemen.

Dit middel is gegrond.

Mbt het bevel om het grondgebied te verlaten

*Daar de beslissing over de grond van de aanvraag op basis van art 47/1,1° nietig moet verklaard worden omwille van de hiervoor aangehaalde redenen, werd het bevel ten onrechte gegeven en dient het tevens vernietigd te worden.*

*Daarbij is het onredelijk om het bevel af te leveren om het grondgebied onmiddellijk te verlaten en om derhalve geen termijn voor vertrek toe te staan.*

*Er kan in casu geen enkel risico op onderduiken weerhouden worden.*

*Verzoeker heeft inderdaad al meerdere aanvragen gezinshereniging ingediend en dit juist om reden dat hij niet illegaal en ondergedoken wenst te verblijven in België.*

*Verzoeker heeft steeds zijn verblijfplaatsen meegedeeld.*

*Hij wenst integendeel zijn verblijfssituatie te regulariseren.*

*Het indienen van opeenvolgende aanvragen is niet verboden en kan ook niet aanzien worden als een misbruik van bestaande procedures.*

*o o o*

*Verzoeker beroept zich op art 8 EVRM, ook al heeft hij geen kinderen in België.*

*Daarbij geniet ook een alleenstaande de bescherming op privé —leven; onderdeel van art 8 EVRM.*

*Verzoeker woont samen met zijn voornoemd familielid, van wie hij afhankelijk is. De afhankelijkheidsrelatie is voldoende aangetoond op basis van de samenwoning en het gebrek aan inkomsten in hoofd van verzoeker; mn de financiële afhankelijkheid.*

*Tijdens de duur van de procedures in toepassing van art 47,1 Wet 15/12/1980, verbleef verzoeker legaal op het grondgebied.*

*In deze periodes van legaal verblijf heeft verzoeker zijn privé- gezin-en professionele leven in België uitgebouwd; hij heeft banden opgebouwd met familieleden; vrienden en kennissen.*

*Het middel is gegrond.”*

3.2. Wat betreft de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de juridische en feitelijke overwegingen die eraan ten grondslag liggen er duidelijk in worden vermeld. Daarnaast geeft verzoeker blijk van deze motieven te kennen nu hij deze motieven zelf bespreekt in de uiteenzetting van het middel en deze tracht te weerleggen. Er is dan ook voldaan aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

De bestreden beslissing weigert de aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie omdat de duurzame relatie overeenkomstig artikel 47/1, 1°, van de vreemdelingenwet niet is aangetoond. Hiertoe wordt verwezen naar het advies van de procureur des Konings van 6 april 2020, waarvan de motieven worden overgenomen in de bestreden beslissing.

Verzoeker voert aan dat verweerder onzorgvuldig te werk is gegaan door zijn beslissing enkel te baseren op het negatief advies van de procureur des Konings en geen enkel onderzoek voerde naar het duurzaam karakter van de relatie van verzoeker. De financiële afhankelijkheid van verzoeker toont volgens hem net aan dat hij een duurzame relatie heeft met zijn partner.

Hij betoogt dat hij de nodige stappen neemt bij de rechtbank van eerste aanleg om zijn huwelijk te laten erkennen. Verweerder zou voorbarig tewerk gegaan zijn.

In het kader van het beroep tegen de bijlage 20 van 22 juni 2021, oordeelde de Raad in zijn arrest met nummer 263 062 van 27 oktober 2021 aangaande zijn relatie als volgt:

*“Zo wijst de bestreden beslissing op het feit dat verzoeker reeds driemaal tevergeefs een procedure gezinshereniging heeft trachten op te starten met zijn Nederlandse broer. Verzoeker brengt hiertegen in dat hem niet kan worden verweten dat hij zijn illegale verblijfssituatie niet tracht te verhelpen door een verblijfsrecht te proberen krijgen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt evenwel op dat uit verzoekers betoog niet blijkt dat hij geen andere keuze zou hebben dan in België te verblijven. Het herhaaldelijk indienen van verblijfsaanvragen is het gevolg van verzoekers keuze om zijn onregelmatig verblijf in België te bestendigen. Hoewel het meermaals indienen van verblijfsaanvragen toegelaten is, acht de Raad het niet kennelijk onredelijk om hierin een indicatie te zien dat de partnerrelatie mogelijk voorgewend is met het oog op het bekomen van een verblijfsvoordeel. Ook het gegeven dat verzoekers partner reeds tweemaal getrouwd was in België, is inderdaad niet onmogelijk dat deze relaties stukgelopen zijn, niettemin kan dit ook een indicatie zijn dat de huwelijken enkel werden afgesloten met het oog op het verblijfsrecht. Het gaat dan ook geenszins om zelfstandige motieven, maar elementen die, gelezen als geheel, kunnen aanwijzen dat de relatie enkel wordt voorgewend om het verblijfsrecht te bekomen.*

Verzoeker betoogt dat hij "gelet op zijn verblijfssituatie in België" niet aanwezig kon zijn op het huwelijk in Marokko. Verzoeker voert hiermee enkel geen enkele aanvaardbare reden aan waarom hij niet in persoon aanwezig kon zijn op zijn eigen huwelijk in Marokko. Verzoeker wenste kennelijk zijn onregelmatig verblijf in België aan te houden, eerder dan na zijn huwelijk in Marokko een visum gezinshereniging aan te vragen. Daarnaast betwist verzoeker niet dat het huwelijk plaatsvond amper twee maanden nadat ze telefonisch met elkaar in contact worden gebracht en zonder dat zij elkaar ooit fysiek hadden ontmoet. Ook het motief dat zij ervoor kozen in Marokko te trouwen omdat het dan "rapper in orde" zou zijn, is pertinent. Het motief dat een en ander snel hoorde te gaan, wordt dan ook niet weerlegd.

Met betrekking tot het motief dat zij nooit eerder hebben samengewoond, en dat zij pas (naar aanleiding van verzoekers aanvraag van een verblijfskaart) sedert 4 november 2019 zijn gaan samenwonen, merkt de Raad op dat dit motief betrekking heeft op de snelle gang van zaken. De drie woonstcontroles waar hier naar verwezen wordt, werden verricht in het kader van verzoekers eerdere aanvragen in functie van zijn broer N.T. (administratief dossier; brief van de stad Turnhout aan de Procureur des Konings d.d. 6 november 2019). Dit motief strekt er aldus enkel toe te vast te stellen dat er geen sprake was van enige samenwoning tussen verzoeker en zijn partner, voorafgaand aan de aanvraag, zodat de aanvraag "snel" werd ingediend. Verzoekers betoog, dat er naderhand positieve woonstcontroles werden verricht, doet geen afbreuk aan dit motief.

Het motief dat de politie opmerkte dat verzoeker een zenuwachtige indruk maakte toen hij werd ondervraagd over zijn huwelijk en de wijze waarop hij kennis had gemaakt met de referentiepersoon, wordt door verzoeker niet betwist.

Verzoeker betwist evenmin dat er tegenstrijdige verklaringen werden afgelegd met betrekking tot het tijdstip waarop ze besloten om met elkaar te huwen en de datum van hun verlovingsfeest. Partijen geven een verschillende datum op wat hun verlovingsfeest betreft. Verzoeker betwist evenmin dat hij verklaarde zijn partner nooit via videochat gezien te hebben, terwijl zijn partner het tegenovergestelde verklaarde. Deze tegenstrijdigheden zijn nochtans pertinent.

Waar verzoeker, met betrekking tot de "België-route", betoogt dat hem niet kan worden verweten dat zijn partner gebruik maakte van haar recht op vrij verkeer, doet dit er geen afbreuk aan dat de verwerende partij, bij het beoordelen van het duurzame karakter van de partnerrelatie, de intenties van de beide partners kan nagaan. Buiten de algemene stelling dat men zijn recht op vrij verkeer mag uitoefenen, slaagt verzoeker er niet in concreet aannemelijk te maken waarom of in welke context zijn partner het nuttig heeft geacht haar recht op vrij verkeer uit te oefenen. Vermits verzoeker in zijn middel benadrukt dat zijn partner nog banden in Nederland heeft, kan worden verwacht dat de omstandigheden en de doelstelling van het vrij verkeer worden toegelicht. Ook dit betreft een element dat, gelezen in samenhang met de andere motieven, in redelijkheid als indicatie kan worden aangemerkt als indicatie dat in werkelijkheid enkel een verblijfsvoordeel wordt beoogd.

*Ook het motief dat verzoeker financieel volledig afhankelijk is van zijn partner, wordt niet weerlegd.*

*Zoals meermaals aangehaald, dienen deze motieven als een geheel te worden gelezen. De Raad acht het niet kennelijk onredelijk dat, gelet op al deze elementen, wordt geoordeeld dat de betrokkenen niet de intentie hebben om een duurzame levensgemeenschap op te bouwen, maar een verblijfsrechtelijk voordeel proberen te verkrijgen. Verzoeker toont evenmin aan met welke andere, bijkomende elementen zou zijn nagelaten rekening te houden. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat er niet zou zijn overgegaan tot een zorgvuldig individueel en grondig onderzoek van zijn aanvraag.”*

Er blijkt niet dat er in het kader van het onderhavig beroep in andersluidende zin geoordeeld dient te worden. Waar verzoeker aanvoert dat hij de nodige stappen onderneemt om zijn huwelijk te laten erkennen door de rechtbank van eerste aanleg, legt hij geen concrete stukken voor ter ondersteuning van zijn betoog. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat het kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is om te oordelen dat verzoeker geen duurzame relatie onderhoudt met zijn partner.

3.3. Ten aanzien van het bevel om het grondgebied te verlaten voert verzoeker de schending van artikel 8 van het EVRM aan.

Uit hogerstaande bespreking is echter gebleken dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze werd geoordeeld dat er *in casu* geen sprake is van een werkelijke duurzame partnerrelatie, zodat evenmin is aangetoond dat er sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven in hoofde van verzoeker. Verzoeker maakt dan ook geen schending van artikel 8 van het EVRM aannemelijk.

Waar verzoeker betoogt dat er geen sprake is van een risico op onderduiken, merkt de Raad op dat de bevelcomponent in de bestreden beslissing gesteund is op artikel 7, eerste lid, 2°, van de vreemdelingenwet. Er werd hem een termijn voor vrijwillig vertrek van dertig dagen toegekend. De bestreden beslissing bevat geen motief met betrekking tot een risico op onderduiken. Dit middelonderdeel mist dan ook feitelijke grondslag.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT